

УЯВІЦЕ САБЕ 1700 МАЛАДЫХ ЛЮДЗЕЙ, КОЖНЫ З ЯКІХ ВЕДАЕ ЗАКОН ОМА. УЯВІЦЕ ЯШЧЭ 150 ЧАЛАВЕК, ЯКІЯ ЗНАЮЦЬ ГЭТЫ ЗАКОН ЦВЕРДА І ЯШЧЭ СЕЕ-ТОЕ АКРАМЯ ЯГО. ЦЯПЕР УЯВІЦЕ, ШТО УСЁ ГЭТА АКРУЖАНА ЧАТЫРМА СЦЕНАМІ ВЯЛІКАГА БУДЫНКА, МАГУТНАЙ АТМАСФЕРАЙ ІНТЭЛЕНТА, НІКЕЛЕМ ПРЫБОРАЎ, ЛАБІРЫНТАМІ ПРАВАДОЎ, АКУТАНАГА МЯККІМ ГУЛАМ ТРАНСФАРМАТАРАЎ, АСВЕЧАНА ХВАЛЯВАННЕМ ЗЯЛЭНЫХ ЗМЕЕК АСЦЫЛОГРАФАЎ. ДЫК ВОСЬ, УСЁ ГЭТА І ЁСЦЬ ФІЗФАК.

СЁННЯ ФІЗФАК ПРЫЙШОЎ НА СТАРОНКІ «БЕЛАРУСКАГА УНІВЕРСІТЭТА». ВЫ ДАЗНАЕЦЕСЯ АБ ЯГО МІНУЛЫМ, ЦЯПЕРАШНІМ І БУДУЧЫМ. ВЫ ПРАЧЫТАЕЦЕ ПРА ТОЕ, ЧЫМ ЗАЙМАЮЦА НАШЫ ВУЧОНЫЯ, СТУДЭНТЫ-КАМСАМОЛЬЦЫ, СУПРАЦОЎНІКІ.

ЗАПРАШАЕМ НА 2 І 3 СТАРОНКІ.

Нядаўна адбыўся чарговы семінар камсамольскага актыва універсітэта. На яго былі запрошаны групоўкі сакаратары курсаў з усіх факультэтаў. Перад прысутнымі выступіў сакратар камітэта камсамола універсітэта М. Ціва. Ён падрабязна спыніўся на выніках мінулай экзаменацыйнай сесіі, прааналізаваў дадатныя факты, а таксама ўпэшчэні камсамольскіх органаў і актывістаў. Гаварылася, напрыклад, што з 70 студэнтаў трэцяга курса геолога-геаграфічнага факультэта ні адзін не атрымаў незадавальняючай адзнакі. Такіх груп ва універсітэце няма, але вопыт іх слаба вывучаецца і прапагандуецца. Ці не гэтым тлумачыцца той факт, што дасюль трэцяя частка камсамольцаў вучыцца пасрэдна.

М. Ціва спыніўся таксама на становішчы ў інтэрнатах. Асабліва крытычна гаварыў аб паводзінах студэнтаў у інтэрнаце па Паркавай магістралі. У заключэнне гутарка вялася аб мерапрыемствах, якія былі складзены камітэтам камсамола па дастойнай сустрэчы 50-годдзя БССР, Кампартыі і камсамола Беларусі.

Хацелася б, аднак, сказаць аб іншым. М'яне вельмі здзівіла, што з 311 груп камсоргаў і сакратароў курсаў на семінары прысутнічала менш паловы. Ды і абмеркаванне важных пытанняў камсамольскай работы і ўсяго студэнцкага жыцця, якія былі ўзняты М. Цівам, не атрымалася. Больш таго, мерапрыемствы камітэта камсамола па сустрэчы юбілею рэспублікі былі проста зачытаны і зацверджаны. Я пацкавіўся ў некаторых прысутных, чаму так здарылася. Адказвалі неахвотна, але для мяне стала зразумелым, што камітэт камсамола дапускае памылку, калі ператварае школу камсамольскага актыву ў інструкцыйныя нарады. Атрымліваецца, што школа не вучыцца, а існуе галоўным чынам для таго, каб даваць дырэктывы.

Сігнал вельмі трывожны, і хацелася б, каб камсамольскія актывісты факультэтаў падрабязна выказаліся па гэтых пытаннях на старонках многатыражкі, бо адчуваецца, што камітэт камсамола такое становішча не турбуе.

І. РЭЖУЦ,
аспірант, загадчык
аддзела камсамольскага
і прафсаюзнага жыцця
газеты «Беларускі
універсітэт».

У ВУЧОНЫМ САВЕЦЕ ЖУРФАКА

Адбылося пасяджэнне Вучонага Савета факультэта журналістыкі. З дакладам аб навуковай і педагагічнай дзейнасці выкладчыцкага калектыва журфака выступіў старшыня Савета дацэнт Р. В. Булацкі. Ён адзначыў, што калектыву кафедры гісторыі журналістыкі, тэорыі і практыкі партыйна-савецкага друку, радыё і тэлебачання падрыхтаваў некалькі навуковых зборнікаў па гісторыі і тэорыі развіцця беларускага радыё і тэлебачання і публіцыстыцы. Гэтыя працы з'яўляюцца каштоўным дапаможнікам для падрыхтоўкі студэнтаў-журналістаў. На Савеце выступіў доктар гістарычных навук В. А. Пыжкоў, дацэнт М. Я. Цікоцкі, Е. Л. Бондарова, Н. А. Сніцарова, М. С. Зярніцкі і іншыя.

Б. АКУЛІЧ.

Пролетарыі ўсіх краін, аднайцеся!

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА,
ПРАФКОМА І МЯСЦКОМА БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОЎНАГА
ЧЫРВОНАГА СЦЯГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

ГОД ВІДАНА

XXI

1968 г.

1

САКАВІКА

ПЯТНІЦА

№ 8 (699)

ЦАНА 2 КАП.

У ЦЭНТРЫ ЎВАГІ ПАРТЫЙНЫХ І КАМСАМОЛЬСКИХ АРГАНІЗАЦЫЙ—РОСТ НАВУКОВЫХ КАДРАЎ І ВУЧОБА СТУДЭНТАЎ

СОРАК год існуе аспірантура універсітэта. За гэты час амаль на ўсіх факультэтах склаліся своеасаблівыя навуковыя традыцыі, набыты значны вопыт у падрыхтоўцы кадраў. Усё больш і больш, колькасця і якасна вызначаюцца апошня штогадовыя выпускнікі аспірантуры. Але не было б размовы аб гэтым, калі б усё ішло гладка.

Амаль трэцяя частка закончыўшых аспірантуру не абараніла дысертацыі. Гэта, або выпадковыя, не маючы ніякага дачынення да навукі, або трапіўшыя да дрэннага навуковага кіраўніка людзі. Інакш, чым жа можна растлумачыць тое, што, напрыклад, аспірант Наважылаў за два гады вучобы здаў толькі адзін экзамен — па філасофіі. Не аспрэчвалі яго ў гэтых адносінах Шышко, Лапіцкі і іншыя. Дрэная ацэнка работы некаторых навуковых кіраўнікоў выклікае аспрэчванне: дрэнным. Але што рабіць? Што рабіць, калі ў дацэнта Родава з дзесяці выпускнікоў аспірантуры дысертацыі абаранілі два, у прафесара Л. М. Шнейрсона з чатырох — толькі адзін, а ў дацэнта С. Я. Яччанкі з чатырох — ніводзін? Не вельмі хваляюцца за сваіх выхаван-

цаў і некаторыя прафесары: маўляў, мы і самі раслі не ў парнікавых умовах. Бесклапотнасць і безадказнасць навуковых кіраўнікоў не выклікалі сур'ёзнай занепакоенасці вучоных саветаў на факультэтах, пытанні падрыхтоўкі кадраў тут у апошні час амаль не абмяркоўваліся. Слабы кантроль за дзейнасцю кафедраў і ростам спецыялістаў не да твару і некаторым партыйным арганізацыям. Толькі недастатковай дзейнасцю партыйнага бюро тлумачыцца той факт, што нават

ня становішча ў падрыхтоўцы і навуковым росце кадраноў атрымала даволі аб'ектыўную ацэнку. Асабліва каштоўнымі былі заўвагі і прапановы камуністаў аб рабоце аспірантуры.

Першым слова ўзяў загадчык кафедры рускай мовы прафесар М. Г. Булахаў. Міхаіл Гапеевіч адзначыў, што ва універсітэце няма пакуль што сапраўднага цэнтру, які б накіроўваў работу па выхаванню кадраноў. аддзел жа аспірантуры працуе слаба. Трэба, на яго думку, больш аспірантаў рыхтаваць з лепшых студэн-

Вельмі выразным было наступленне т. Левашова з фізічнага факультэта. У тым, што не ўсе аспіранты становяцца кандыдатамі і дактарамі навук, ён менш за ўсё вінаваціць саміх аспірантаў:

— Эфектыўна можна рыхтаваць спецыялістаў тады, калі на кафедрах, факультэтах створаць навуковы фон.

Пад навуковым фонам т. Левашоў разумее творчыя навуковыя дыспуты, семінары, спецыяльныя лекцыі, наогул багатае навуковае жыццё, дзелавыя абставіны, якія б спрыялі вучобе, росту маладых кадраноў. Але ж не толькі гэта робіць з аспірантаў вучоных. Тут яшчэ трэба глядзець і на тое, ёсць у чалавека жаданне стаць вучоным, або такога жадання няма. Таму зусім правільна звярнуў увагу прысутных рэктар універсітэта прафесар А. Н. Сеўчанка. Паралельна ён назваў некалькі факультэтаў, дзе вядзецца сапраўднае барацьба за кадры: юрыдычны, геолога-геаграфічны, філалагічны. У заключэнне таварыш Сеўчанка сказаў:

— Калі добрая аспірантура, то будучы кандыдаты, а з кандыдатаў — дактары навук.

..Учора быў партыйны сход, а сёння, на другі дзень пасля яго, збіраюцца вучоныя саветы факультэтаў, партыйныя арганізацыі абмяркоўваюць яго рашэнне. Адбылася прыняцыйная размова на факультэце журналістыкі. Дэкан факультэта Р. В. Булацкі даў слова кожнаму супрацоўніку. І кожны адказаў: зраблю. Як лепшыя былі адзначаны дацэнты Е. Л. Бондарова, М. Я. Цікоцкі, аспірант І. І. Сачанка. Прыкладам для іх з'яўляецца сам дэкан факультэта камуніст Р. В. Булацкі — ён рыхтуецца стаць доктарам.

Не памыліўся рэктар універсітэта: будучы кандыдаты, а з кандыдатаў — дактары навук.

П. ПАБОКА.

ПАЎСЯДЖЭННА КЛАПАЦІЦА АБ ДАСТОЙНАЙ ЗМЕНЕ

аспіранты-камуністы не заўсёды маюць партыйныя даручэнні, вяла ўдзельнічаюць у грамадскім жыцці універсітэта. Камуністы кафедры палітычнай эканоміі не звярнулі ўвагі на свайго аспіранта Баржэева і тады, калі ўчынны дэбош у інтэрнаце.

Усё гэта прывяло да такога становішча, што з 1.060 толькі 38 працэнтаў супрацоўнікаў маюць сёння вучоныя ступені. Вядома, гэта ніякім чынам не ўпрыгожвае буйнейшае вучоное рэспублікі. Камуністы універсітэта занепакоены сёння марудным ростам навуковых кадраноў. Вынік гэтай занепакоенасці — партыйны сход, які адбыўся 20 лютага, і ўсё тое, што адбываецца пасля сходу на факультэтах і кафедрах. Прыемна зазначыць, што партыйны сход з'явіўся добрым штуршком у навуковай працы.

У дакладзе прарэктара па навуковай рабоце прафесара Л. В. Валадзько сённяш-

таў, якіх ведаюць на кафедрах, а ад завочнай аспірантуры адмовіцца, бо яна не можа даць сапраўдных вучоных. Падтрымаў прафесара і сакратар партыйнага бюро юрыдычнага факультэта П. А. Дубавец, дадаўшы ад сябе, што пры прыёме ў аспірантуру не заўсёды ўлічваюцца меркаванні партыйнага бюро, што, вядома, значна перашкаджае кантролю за падрыхтоўкай кадраноў з боку партыйнай арганізацыі. Аб падрыхтоўцы спецыялістаў на кафедрах палітэканоміі і журналістыкі гаварылі А. П. Скуман і М. Я. Цікоцкі. Цікавай была думка, якую выказаў Міхаіл Яўгеневіч Цікоцкі:

— Факультэт журналістыкі — факультэт падрыхтоўкі творчых работнікаў, таму пытанне кадраноў павінна тут вырашацца асобна. Трэба, каб факультэт гэты атрымаў самастойнасць пры прыёме або выключэнні студэнтаў, якія не здольны да вучобы:

СТУДЭНТНІ ДРУГОГА КУРСА ХІМФАКА ГАЛЯ МЯТЛІЦКАЯ І ГАЛЯ КАЛІНОВІК РЫХТУЮЦА ДА ЧАРГОВЫХ ПРАКТЫЧНЫХ ЗАНЯТКАЎ.

Фота І. АСКІРКІ.

З ПЕРШЫХ ДЗЁН

Многім першакурснікам зімовая сесія прынесла непрыемныя сюрпрызы. Шаснаццаць студэнтаў тут атрымалі незадавальняючыя адзнакі. Вынікі першай сесіі абмеркаваны на курсавым і групавым камсамольскіх сходах. Што перашкаджала Алегу Шукайлаву, Зои Шауцовой, Анатолю Мяснікову і іншым паспяхова здаць экзамены! Толькі неарганізаванасць, пропускі лекцый, дрэнная падрыхтоўка да заняткаў, заявілі камсамольцы Оля Кірылава, Эдуард Мельнікаў, Валя Алейнікова і іншыя. Другі семестр патрабуе напружанай працы з першых дзён, дысцыплінаванасці, больш сур'ёзных адносін да вучобы.

Многія студэнты першага курса слаба ведаюць беларускую мову, таму выкладчык А. І. Маркевіч вызначыў для іх дадатковыя работы. На дапамогу павінны прыйсці сябры.

Вынаходлівасць, умненне, жаданне і прага больш ведаць, ва ўсім быць зацікаўленым, мець шырокі круггляд — галоўнае ў будучай прафесійнай журналіста. Чым больш ведаеш, тым далей бачыш, і да гэтага трэба імкнуцца.

М. ЛАКОНІН,
студэнт.

Памнажаюцца рады

Геолога-геаграфічны факультэт першым выканаў план па зборы членскіх узносаў і прыцягненню новых членаў ДТСААФ за 1968 год.

На факультэце ўзноўлены куток ДТСААФ, выйшаў юбілейны нумар сценгазеты. Арганізавана прайшла сустрэча студэнтаў і супрацоўнікаў факультэта з Героем Саюза А. В. Мірсанавым.

На курсах куратарамі праводзяцца гутаркі, прысвечаныя 50-годдзю Савецкай Арміі і Ваенна-Марскога Флота.

А. ПЛЯТНЕУ,
старшыня камітэта
ДТСААФ геолога-геаграфічнага факультэта.

ФІЗФАК УЧОРА,

*Старонкі
універсітэцкага —
жыцця — у кнігу
гісторыі Беларусі*

САМЫ ВЯЛІКІ

РАСКАЗВАЕ ДЭКАН
ФАКУЛЬТЭТА І. П. ЗЯЦЬКОУ

Ужо цяпер наш факультэт самы вялікі ва універсітэце. 14 яго кафедраў забяспечваюць падрыхтоўку студэнтаў па ўсіх спецыяльнасцях, якія ёсць у вучэбным плане.

Адной з галоўных задач, якія стаяць перад калектывам факультэта, з'яўляецца павышэнне якасці падрыхтоўкі спецыялістаў. Пасляховае яе рашэнне непарывуна звязана з новымі патрабаваннямі і да саміх студэнтаў, з шырокім прыцягненнем іх да навукова-даследчай работы кафедраў, з больш інтэнсіўнай падрыхтоўкай кадраў вышэйшай кваліфікацыі — дактароў і кандыдатаў навук.

Уключэнне універсітэта ў лік 25 перадавых вунаў краіны дазволіць павялічыць калектывы супрацоўнікаў нашых лабараторый. Яны будуць не толькі займацца рашэннем актуальных праблем сённяшняга дня, але і шырока прылучаць студэнцкую моладзь да самастойнай навуковай працы.

У далейшым плануецца аб'яднаць лабараторыі фізічнага і матэматычнага факультэтаў у навукова-даследчы інстытут фізікі і матэматыкі пры нашым універсітэце. Гэта дазволіць не толькі пашырыць даследаванні, але і вырашыць праблему падрыхтоўкі кадраў вышэйшай кваліфікацыі.

5 мг бромістага радыю, які вельмі дорага каштаваў. Гэты прэпарат удалося захаваць і да сённяшняга дня, як рэліквію першых гадоў факультэта.

Аднак, атрыманае абсталяванне магло забяспечыць толькі мінімальныя запатрабаванні вучэбнага працэсу. Адсутнічалі таксама ў рэспубліцы і буйныя вучоныя фізікі, якія б маглі ўзначаліць сур'ёзную навукова-даследчую працу. Таму першыя аспіранты-фізікі нашага універсітэта накіроўваліся ў навуковыя цэнтры Масквы і Ленінграда для атрымання неабходнай падрыхтоўкі.

У 1933-34 гг. педагогічны факультэт быў пераўтвораны ў самастойны факультэт, у ліку якіх былі і фізіка-матэматычны. Адзіная кафедра фізікі была раздзелена на дзве: эксперыментальнай і тэарэтычнай фізікі. На працягу далейшага развіцця апошніх кафедраў з іх вылучаліся новыя фізічныя кафедры. Ужо да пачатку 1941 года на факультэце існавалі чатыры кафедры: тэарэтычнай фізікі, эксперыментальнай фізікі, электрамагнітных ваганьняў, рэнтгена-структурнага аналізу. Ужо былі арганізаваны добрыя вучэбныя лабараторыі. Пачала

жаўнага універсітэта з фізіка-матэматычным факультэтам у яго складзе. Былі выкліканы былыя супрацоўнікі універсітэта, якія знаходзіліся ў эвакуацыі. Вялікую дапамогу навукова-педагагічнымі кадрамі і лабараторным абсталяваннем аказваў пры гэтым Маскоўскі дзяржаўны універсітэт.

3 ліпеня часцямі Савецкай Арміі быў вызвалены Мінск. 20 ліпеня прыехалі прадстаўнікі рэктарата універсітэта, якія пачалі падрыхтоўку да пераезду БДУ са станцыі Сходня ў Мінск.

Ва універсітэт накіроўваліся былыя супрацоўнікі, якія знаходзіліся ў партызанскіх злучэннях.

Восенню 1944 года быў праведзены набор студэнтаў. На ўсе курсы абодвух аддзяленняў было прынята менш, чым цяпер паступае толькі на першы курс аднаго з аддзяленняў фізфака.

У старым фізічным корпусе, адзіным захаваным будынку з усіх старых памяшканняў універсітэта, размяшчаліся рэктарат, хімічны і фізіка-матэматычны факультэты. Была створана невялікая майстэрня. З астаткаў ваеннага трафейнага і школьнага абсталявання да-

водзілася паспешна рыхтаваць неабходныя прасцейшыя прыборы. Некаторая частка прыбораў была прадастаўлена Маскоўскім універсітэтам. Студэнты і навуковыя супрацоўнікі разам з вучэбнымі заняткамі займаліся таксама ўзнаўленнем карпусоў і лабараторый універсітэта.

А хутка, пасля пераможнага заканчэння Вялікай Айчыннай вайны сталі вяртацца і былыя воіны-франтавікі, якія прынялі ўдзел у далейшым развіцці універсітэта.

Так пачаўся той ранні пасляваенны перыяд жыцця нашага факультэта ў складзе Беларускага дзяржаўнага універсітэта, які вырас у адно з буйнейшых вунаў Савецкага Саюза.

КАШТОЎНЫ ЎКЛАД У НАВУКУ

22 лютага гэтага года споўнілася 65 год з дня нараджэння і 36-годдзе навуковай дзейнасці вядомага вучонага-фізіка і грамадскага дзеяча, члена Прэзідыума АН БССР, рэктара нашага універсітэта, акадэміка АН БССР Антона Нікіфаравіча Сеўчанкі.

Навуковая дзейнасць А. Н. Сеўчанкі пачалася з 1932 года ў Дзяржаўным аптычным інстытуце пад кіраўніцтвам акадэміка С. І. Бавілава.

У час Вялікай Айчыннай вайны А. Н. Сеўчанкам былі распрацаваны і ўкаранены люмінісцэнтныя метады

прымянення фізічнай оптыкі.

У пасляваенны перыяд вучоны сканцэнтраваў сваю ўвагу на вывучэнні ўранілавых злучэнняў.

У многіх працах А. Н. Сеўчанка вывучае важнае пытанне аб перамеркаванні паглынутага энергіі ваўзбуджанай малекулы, выбраўшы для сваіх даследаванняў комплексныя злучэнні рэдкіх зямель.

Усе гэтыя пытанні шырока прадстаўлены на выстаўцы прац А. Н. Сеўчанкі ў чытальнай зале нашай бібліятэкі.

ТАК ПАЧАНАЛІ...

РАСКАЗВАЕ ПРАФЕСАР І. Р. НЕКРАШЭВІЧ

Краіна ўсе свае сілы накіроўвала на ўзнаўленне разбуранай вайной гаспадаркі. Аднак і тады Савецкі ўрад знаходзіў магчымасць павялічваць сродкі на развіццё і нашага універсітэта. Так, у 1925 годзе быў пабудаваны фізіка-матэматычны корпус (цяперашні стары корпус фізфака), які ў той час лічыўся адным з вялікіх будынкаў горада.

У тым жа 1925 годзе была атрымана першая буйная партыя замежнага фізічнага абсталявання. Айчынай прамысловасці па выпуску лабараторных прыбораў практычна яшчэ не існавала.

Папаўненне лабараторый адбывалася амаль штогод, і ўжо да 1930 года лабараторыі фізіка-матэматычнага аддзялення мелі дасканалыя на той час лабараторныя ўстаноўкі і прыборы. Так, ва ўладанні фізічнай лабараторыі знаходзілася машына Ліндэ для атрымання вадкага паветра, а таксама рэдкі прэпарат: ампула з

развівацца і даследчай праца.

Восенню 1941 года універсітэт рыхтаваўся адсвяткаваць сваё дваццацігоддзе. Але 22 чэрвеня пачалася вайна. У канцы гэтага месяца ў Мінску ўжо былі орды нямецка-фашысцкіх захопнікаў. У цяжкіх баях каля Брэста загінулі многія нашы выпускнікі. Для Мінска пачалася цяжкая пара варожай акупацыі. Аднак, Мінск, як і ўся рэспубліка, падняўся на барацьбу з ворагам. І сярод тых, хто змагаўся ў падполлі і партызанскіх атрадах, былі многія супрацоўнікі нашага факультэта і многія яго будучыя студэнты: Н. Барысевіч, А. Брыш, Л. Барысаглебскі, І. Пятроўскі, В. Путан, Р. Плашчынская, М. Рэзнікаў і іншыя.

У 1943 годзе ў невялікім падмаскоўным гарадку Сходня па рашэнню Савецкага ўрада распачалося аднаўленне Беларускага дзяр-

Дарогі... Колькі іх, далёкіх і блізкіх! Зусім не дзіўна, што перад кожным падарожжам, яшчэ задоўга да каникул, калі яшчэ ў разгары экзаменацыйнага сезону, у турысцкім клубе мнагалюдна. Ідуць гарачыя спрэчкі. Прывносяць карты. Вызначаюць маршруты. Куды лепш пайсці? Дзе цікавей? Ці варта ісці увозе, — ніхто не пытае.

Падыходзіць жаданы час каникул і... хто куды. Ады бяруць кірунак на Валдай, другія — на Карэлію, трэція — на Карпаты. А некаторыя аддаюць перавагу сцэнкам Беларусі.

А дзе усё ж лепей? У Карпатах? Гэта цудоўна! Снег, сонца, горы, лес, імклівыя крутыя спускі, захапляючы падзенні — усё гэта непаўторна.

У Карэліі? Бясконныя прасторы, сіня-сіняе неба, цудоўнае сонца.

На Беларусі? І снегу многа, і лес прыгожы, і ўзгоркаў хапае. А які ветлівы народ! У кожнай вёсцы цябе прымаюць як земляка, як добрага знамага...

Зноў шумліва ў турклубе. Фотаздымкі, расказы, новыя песні. Хутка вясна, а з ёй і новыя падарожжы новыя уражанні. І пытанне, куды лепш пайсці, застаецца невырашаным.

О. ЖДАНОВІЧ, студэнтка 5-га курса.

У 1921 ГОДЗЕ, КАЛІ, У адпаведнасці з дэкрэтам У. І. Леніна, быў заснаваны наш універсітэт, у яго складзе было спачатку толькі два факультэты: медыцынскі і грамадскіх навук. У 1922 годзе адкрыўся педагогічны факультэт з фізіка-матэматычным, прыродазнаўча-навуковым, гістарычным і філалагічным аддзяленнямі. Адной з галоўных задач у галіне культуры ў той час было ліквідаванне непісьменнасці і пашырэнне сярэдняй адукацыі ў рэспубліцы. Педагогічны факультэт рыхтаваў кадры для вырашэння гэтай праблемы. Амаль усе студэнты прымалі ўдзел у рабоце таварыства «Далоў непісьменнасць!»

На фізіка-матэматычным аддзяленні рыхтавалі выкладчыкаў фізікі і матэматыкі для сярэдніх школ. Самі выкладчыкі факультэта ў сваёй большасці былі ў недалёкім мінулым добрымі выкладчыкамі мінскіх сярэдніх школ, але не мелі належнага вопыту навукова-даследчай работы. Нямногія спрабавалі займацца навукай у лабараторыях, кожная з якіх спачатку была больш беднай, чым сучасная лабараторыя школы.

зацыя студэнткага філасофскага гуртка, а таксама гуртка па абмеркаванні навадзённых праблем, што падняты ў друку.

Прадугледжваецца ства-

стацкай самадзейнасці. Адзін з іх павінен быць агітбрыгадай і весці вялікую агітацыйна-прапагандыскую работу сярод насельніцтва. Другі калектыв будзе ўзяць сабой чыста студэнтскую самадзейнасць.

Спадыёмся ў гэтым годзе сабраць цікавыя матэрыялы для кнігі «Працоўная і баявая слава фізфака».

Мэта нашай вучэбнай работы — навучыць чалавека самастойнасці ў розных галінах жыцця.

Вялікую ўвагу надае камітэт камсамола і працоўнаму выхаванню студэнцтва. Які заўсёды, гэтым летам на будоўлі Казахстана і Беларусі паедуць нашы ударныя будаўнічыя брыгады.

Мы ўпэўнены, што можам дастойна сустрэць 50-гадовы юбілей Ленінскага кам-

РЫХТУЕМСЯ ДА СВАЙГО ЮБІЛЕЮ

РАСКАЗВАЕ САКРАТАР КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І. ШЫНГЕЛЬ.

Перад студэнтамі фізічнага факультэта стаяць канкрэтныя задачы: стаць сапраўднымі фізікамі і вырашаць праблемы, якія будуць садзейнічаць змяненню карэнным чынам сучаснай тэхнікі. Але ў наш час недастаткова быць толькі фізікам.

Наша камсамольская арганізацыя імкнецца выхаваць фізіка-прапагандыста, фізіка-агітатара, арганізатара... З гэтай мэтай камітэт камсамола фізфака хоча стварыць пастаянна дзейнічаючы лектарый па пытаннях грамадскага жыцця. Гэта будзе своеасаблівы клуб з секцыямі: фізіка; жыццё выдатных людзей; лепшыя фільмы савецкага кіно.

Будуць арганізаваны дыскусіі і цікавыя сустрэчы.

С Ё Н Н Я, З А Ё Т Р А

Электронныя працэсы, якія адбываюцца на мяжы паміж металамі, паўправаднікамі і газаразраднай плазмай ляжаць у аснове дзеяння шматлікіх прыбораў сучаснай тэхнічнай электронікі.

Таму даследаванні гэтых працэсаў уяўляюць вялікую тэарэтычную і практычную зацікаўленасць і асабліва ў тых выпадках, калі яны адбываюцца пры высокіх значэннях удзельнай магутнасці, якая ўводзіцца праз паверхнасць даследуемага рэчыва. Вялікія значэнні ўдзельнай магутнасці ўзнікаюць пры імпульсных электрычных разрадах, пры замыканні і размыканні электрычных кантактаў, пры абпраменьванні цвёрдых рэчываў патокамі іонізуючых вылучэнняў. Гэтая галіна электронных з'яў і прадстаўляе сабой кірунак навуковых даследаванняў, якія праводзяцца на кафедрах радыётэхнікі і фізічнай

электронікі. У гэтых даследаваннях прымаюць удзел каля 30 студэнтаў, галоўным чынам чацвёртых і пярых курсаў аддзялення радыёфізікі і электронікі.

Адзначу некаторыя з найбольш цікавых вынікаў, атрыманых супрацоўнікамі

Навуковым супрацоўнікам В. Е. Граковым устаноўлены некаторыя кананічныя катоднага падзення патэнцыяла ў электрычнай дузе, якая ўзнікае пры кантактаванні двух электродаў у вакууме. Даследавана катоднае падзенне для боль-

плёнкі паўправадніка з газаразраднай плазмай.

Даследаванні механізма паяўлення адмоўнага дыферэнцыяльнага супрацоўлення ў пунктовых кантактах паўправаднікоў з металамі праводзяцца ў групе дацэнта І. І. Пятроўскага.

А. З. Нікалаеня, В. І. Лойкам, П. І. Зайцавым, В. В. Семярэнкам. У гэтых працах выкарыстоўваюцца паўправаднікі ў выглядзе манакрышталёвых і палікрышталёвых узораў, а таксама ў выглядзе плёнак, што звязана з неабходнасцю плёначнай электронікі, якая хутка

ванняў пакладзены ў аснову гаспадарчага дагавору з адным з прадпрыемстваў.

Памнажэнне поспехаў навукова-даследчай працы на кафедрах радыётэхнікі і фізічнай электронікі патрабуе яшчэ большага прыцягнення да яе лепшай часткі нашых студэнтаў.

З боку выкладчыкаў, інжынераў, навуковых супрацоўнікаў і старшых лабарантаў кафедры, у сваю чаргу, патрабуецца далейшае павышэнне навуковай кваліфікацыі, удасканаленне і паглыбленне метадаў сваёй працы, накіраванай на дасягненне гарманічных судадносін засваення студэнтамі вучэбнага матэрыялу з развіццём у іх творчай навуковай думкі і ініцыятывы эксперыментатара. У гэтым бліжэйшай і адна з важнейшых задач кафедраў.

І. НЕКРАШЭВІЧ, заг. кафедры радыётэхнікі і фізічнай электронікі, прафесар.

СТУДЭНТЫ І ДАСЛЕДЧЫКІ

кафедры за апошнія два тры гады.

Так, у групе дацэнта А. А. Лабуды пры выкарыстанні высокакараснага фотарэгістратара, а таксама высокаадчувальнай фотаэлектроннай апаратуры былі атрыманы каштоўныя звесткі аб размеркаванні тэмпературы, шчыльнасці вылучэння, часовага хода інтэнсіўнасці спектральных ліній і ўзаемадзейства ўплыў кампанентаў

шасці чыстых металаў. Гэтыя даследаванні маюць важнае значэнне ў вырашэнні пытанняў выпраменьваючай тэхнікі і тэхнікі электрычных кантактаў. Яны працягваюцца далей пры ўдзеле інжынера Е. Туромшы і аспірантаў В. Лапышы і Табаравы.

Кандыдатам фізіка-матэматычных навук А. Д. Андрэевым і інжынерам В. І. Лойкам распачата вывучэнне раду своеасаблівых з'яў, якія адбываюцца ў кантакце

Паводзіны паўправаднікоў і кантактаў паўправаднікоў з металамі ва ўмовах абпраменьвання іх рэнтгенаўскімі і гама-праменьнямі, а таксама патокамі нейтронаў, узнікненне дадатковых свабодных носбітаў зараду, вызначэнне ўзнікаючых пры гэтым новых «актыўных» цэнтраў у паўправадніках у розных аспектах даследуюцца групай супрацоўнікаў кафедры: Э. Е. Радоўскім,

развіваецца. Работы праводзяцца сумесна з лабараторыяй паўправадніковай тэхнікі БДУ.

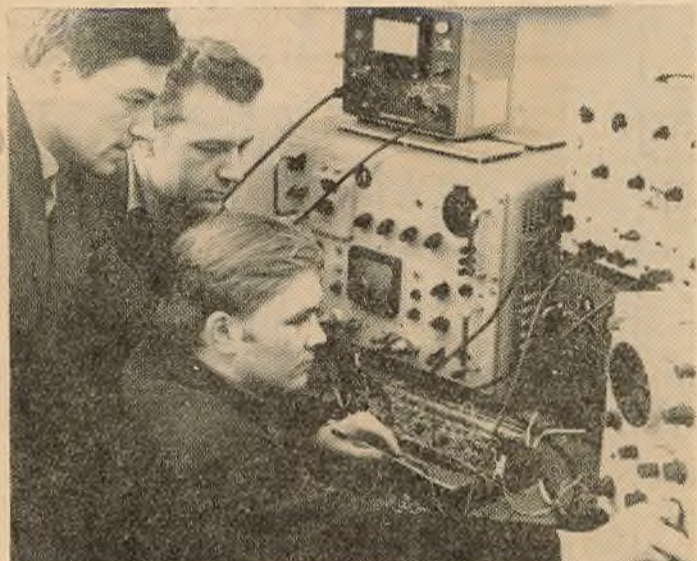
Аб выніках праведзеных даследаванняў расказвалася ў 1967 годзе на ўсесаюзнай, рэспубліканскай канферэнцыях і на справаздачнай навуковай канферэнцыі ўніверсітэта. Аб іх паведамляецца ў 18 артыкулах, разасланых для публікацыі ў розных навуковых часопісах. Некаторыя практычныя вынікі праведзеных даследа-

ЁСЦЬ ТАКАЯ ЛАБАРАТОРЫЯ!

Паспяхова ідзе работа ў студэнцкай навукова-даследчай лабараторыі, шэфам якой з'яўляецца калектыў кафедры радыёфізікі і электронікі (загадчык У. В. Ізох).

Разнастайная сучасная навуковая апаратура, кваліфікаваныя кансультацыі старэйшых таварышаў — усё гэта дазваляе студэнтам глыбей праікнудзіць у складаны сусвет электронікі.

На здымку: студэнт чацвёртага курса Аляксандр Кубасаў наладжвае сабраную ім схему. Віктар Сакалоў і Генадзь Красоўскі (справа налева) зацікавіліся вынікамі яго працы.

У 1961 годзе мне, прадстаўніку самай маладой у той час кафедры ядзернай фізікі прышлося выступаць на традыцыйным вечары сустрэчы выпускнікоў фізічнага факультэта. У сваім выступленні я выказаў упэўненасць у тым, што скоро можна будзе вітаць і выпускнікоў нашай кафедры, адзначаюшы іх поспехі і тую карысць, якую прыносяць яны сваёй працай. І сапраўды, цяпер у інстытутах АН БССР, на прамысловых прадпрыемствах, у вуну рэспублікі працуе 120 чалавек, якія спецыялізаваліся на нашай кафедры.

За сем год свайго існавання кафедра істотна вырасла, адкрыты новыя спецыялізацыі, абсталяваны сучасныя лабараторыі, значна павялічыўся аб'ём вучэбнай работы і навуковых даследаванняў. Адначасова вядзецца падрыхтоўка спецыялістаў вышэйшай кваліфікацыі.

За час існавання кафедры яе супрацоўнікамі абаронена адзінаццаць кандыдацкіх дысертацый і адна доктарская. Пры гэтым важна тое, што кіраўнікамі дысертантаў з'яўляюцца маладыя

Прыкметы р о с т у

кандыдаты навук, якія нядаўна абараніліся. Радасна, што сярод маладых кандыдатаў ёсць ужо і выпускнікі кафедры.

Вялікі аб'ём навукова-даследчай працы разгорнуты з мэтай найбольш поўнага задавальнення патрэб розных галін вытворчасці. Акрамя планавых, кафедра выконвае шэраг работ па гаспадарчых дагаворах.

На аснове праведзеных даследаванняў сканструявана многа разнастайных прыбораў, якія дэманстраваліся на Выстаўцы дасягненняў народнай гаспадаркі, частка з іх запушчана ў вытворчасць.

Даследаванні нашых супрацоўнікаў атрымалі вышэйшае прызнанне і за мяжой.

Л. СОШЫН, дацэнт кафедры ядзернай фізікі.

НАШЫ ІНТЭР'Ю

У АПТЫЧНЫМ ДЫЯПАЗОНЕ

Студэнты малодшых курсаў звычайна лічаць, што аптыка — гэта проста «гульня» са шкельцамі і святлом. Але вось што раскажае намеснік загадчыка кафедры спектральнага аналізу Анатоль Іванавіч Камяк.

На фізічным факультэце ёсць дзве кафедры, на якіх пераважна займаюцца аптычнымі даследаваннямі, — фізічнай аптыкі і спектральнага аналізу. Аднак гэты падзел проста ўмоўны. Большасць праблем вырашаецца агульнымі намаганнямі калектыва абедзвюх кафедраў.

Кіруюць гэтымі даследаваннямі А. Н. Сеўчан-

ка, Д. С. Умрэйка, Л. В. Валадзько, М. А. Ельяшэвіч, З. А. Янусік, І. П. Зяцькоў, В. М. Сітнікаў. Актыўна ўдзельнічаюць у распрацоўцы важных праблем студэнты чацвёртага і пятага курсаў Лешчанка, Шэлякоў, Ларкін, Сідарэнка, Сцяроў, Сакольчык, трэцякурснікі Буянаў і Кавенскі.

Пры кафедры працуе тэарэтычная група, якая займаецца разлікамі АКГ. І тут сярод даследчыкаў — студэнты-пяцікурснікі Урбановіч і Бабенка.

Кафедра мае шырокія сувязі з прадпрыемствамі і навуковымі ўстановамі. У ла-

бараторыях універсітэта выконваюцца заказы розных па профілю заводаў і арганізацый.

Група студэнтаў нашага ўніверсітэта ў верасні мінулага года была на вытворчай практыцы ў Іенскім універсітэце (ГДР). А крыху пазней у лабараторыях БДУ займаліся нямецкія студэнты. У далейшым мы спадзяемся гэтыя сувязі яшчэ больш пашырыць.

У цяперашні час група супрацоўнікаў, якія вызвалены ад выкладчыцкай дзейнасці, працуе ў лабараторыі спектраскапіі над шэрагам навуковых праблем, што

вывучаюцца кафедрамі. У далейшым гэтую групу плануецца павялічыць і выдзеліць сілы яшчэ для аднаго кірунку — доўгахвалевай інфрачырвогай спектраскапіі. Больш інтэнсіўна будзе вядзецца даследаванне актыўнараваных манакрышталаў, квантавых генератараў і спектраў арганічных злучэнняў.

Для распрацоўкі гэтых праблем патрэбны спецыялісты. Іх рыхтуюць у нас у аспірантуры. Сёлета шэсць студэнтаў з ліку тых, хто займаўся па спецыяльнасці «оптыка», астаўлены для вучобы ў аспірантуры. Безумоўна, у наступныя гады лічба гэта будзе расці.

ВАЧЫМА МАСТАКА

Фізікі на адпачынку... Гэта — тема для вялікага артыкула, але, здаецца, студэнт трэцяга курса Віктар Сямёнаў у сваіх малюнках правільна адлюстравуе характар адпачынку фізікаў. Яны і лепшыя кнішчыкі і першыя на лыжні, і неапошнія ў гуртках мастацкай самадзейнасці...

І ФІЗІКІ—ЛІРЫКІ

Валерій СОКОВ

Людмила ИЛЬЮШЕНКО

Михаил СВОЙСКИЙ

Видение Летучего Голландца

Солнце огромное самое бьетса во мне, бьетса упрямо, дышит, радуется прекрасно и сильно, кровинку каждую высвечивая правдой, и люди к нему прикасаются прямо, смотря, дивятся: «Разве бывает такое горячее!» Конечно, бывает: Это сердце мое зрячее.

Мальчишка стоял на причале, У ног его бился прибой, И шлюпку у пирса качало Прозрачной солёной волной. Минуя моря, океаны, Мечта его звала туда, Где снегом, как белым туманом, Окутаны города. А солнце мальчишку ласкало, И волосы ветер трепал, И море резвилось, играло, Колослось на брызги у скал, Плескалось и ласково пело, Влекло в свою синюю гладь, Как будто о чем-то хотело, Ему одному рассказать...

Памяти А. ГРИНА ЗУРБАГАН Ты знаешь, за горами есть долина, Там, рядом с горем, счастья океан. ...Стоит у моря в доброй сказке Грина В прозрачной дымке город Заходят корабли в пролив Кассета — В их трюмах фарфор, чай, табак и соль... Там алый парус стройного «Секрета» На берегу ждёт верная Ассоль.

Там бродит по рассветам среди скал, В своем неутомимом диком танце Там волны славят черных туч оскал. ...Возьми к себе домой из Зурбагана Солёный ветер, солнце, волны, риск. Возьми с собой улыбку океана, Прибой морской и вкус солёных брызг. И если вдруг твоя занеет рана, Дверей судьбы услышишь ржавый визг, Ты вспомни только солнце Зурбагана, Ты вспомни Зурбаган и улыбнись.

Матэрыялы гэтых старонак падрыхтаваны карэспандэнцкім пунктам нашай газеты на фізфаку (Л. І. Камароў, Л. Андрэўская, Ю. Кароль, М. Рапапорт, А. Абуховіч, М. Свойскі). Фота-здымкі — студэнтаў Ф. Зяэлю, О. Ждановіч і І. Аскіркі.

МОВАЙ МАСТАЦТВА

**НАСУСТРАЧ
50-ГОДДЗЮ
БССР
І КАРПАРТЫ
БЕЛАРУСІ**

У гонар 50-годдзя Савецкай Беларусі з 9 сакавіка ў актавай зале галоўнага корпуса пачнецца агляд мастацкай самадзейнасці факультэтаў.

У асноўныя задачы агляду ўваходзяць далейшае развіццё мастацкай самадзейнасці, павышэнне ідэйна-мастацкага ўзроўню творчасці моладзі, папаўненне рэ-

пертуара лепшымі творамі літаратуры, драматургіі і музыкі савецкіх аўтараў, якія адлюстроўваюць гістарычны шлях дасягненняў беларускага народа ў пабудове камуністычнага грамадства.

Час правядзення агляду вызначан: для фізічнага, хімічнага і падрыхтоўчага факультэтаў на 9 сака-

віка; юрыдычнага, матэматычнага, філалагічнага, біялагічнага і журналістыкі—10 сакавіка; гістарычнага і геаграфічнага—11 сакавіка.

Па ўмовах жа ў аглядзе прымуць удзел самадзейныя калектывы, дасягнуўшы высокага выканавача і мастацкага майстэрства.

У склад журы ўваходзяць шаснаццаць чалавек.

Калектыву мастацкай самадзейнасці, які зойме першае месца, будзе ўзнагароджан пераходным кубкам, ганаровай граматай і грашовай прэміяй. Ганаровыя граматы, грашовыя прэміі атрымаюць калектывы, заняўшыя другое і трэцяе месцы; будуць ўзнагароджаны і лепшыя выканаўцы.

А. АЛЯКСАНДРАЎ.

УСПОМНІМ, ТАВАРЫШ...

ПРЫСВЯЧАЕЦЦА

УЗНАГАРОДЖАННЮ

БЕЛАРУСКОЙ ВАЕННАЙ АКРУГІ

ОРДЭНАМ ЧЫРВОНОЙ ЗОРКІ

ЯК ВЯЛІКАЕ СВЯТА адзначыў 50-гадовы юбілей Узброеных Сіл Савецкага Саюза калектыву нашага ўніверсітэта. На ўрачыстым сходзе ў актавую залу галоўнага корпуса сабраліся выкладчыкі, супрацоўнікі ўніверсітэта, студэнцкая моладзь, шматлікія госці.

Адкрыў сход прарэктар ўніверсітэта С. А. Умрэйка. Героі Савецкага Саюза А. А. Філімонаў і Д. П. Жмурыўскі ўносяць сцяг ўніверсітэта.

С. А. Умрэйка павіншаваў прысутных з выдатным юбілеем роднай арміі і прадаставіў слова для даклада прадстаўніку штаба Беларускай ваеннай акругі. Актыўны ўдзельнік Вялікай Айчыннай вайны расказаў аб баявым шляху і тэхнічнай магутнасці Савецкіх

Узброеных Сіл.

У гэты дзень 83 супрацоўнікі ўніверсітэта атрымалі памятныя ўзнагароды—медалі «50 год Узброеных Сіл СССР».

За актыўную прапагандыскую і навукова-папулярную дзейнасць Ваенны Савет БВА ўзнагародзіў Ганаровымі граматамі членаў таварыства «Веды»

М. Я. Рэзнікава, В. Г. Заўрыева, М. Р. Круцко, А. У. Самускевіча.

З прывітальным словам ад Кіеўскага дзяржаўнага ўніверсітэта на сходзе выступіў наш госць В. П. Хіжняк. Ён перадаў падарункі і сувеніры кіяўлян рэктару ўніверсітэта А. Н. Сеўчанку.

Пасля ўрачыстай часткі адбыўся канцэрт.

На здымках: уручэнне ўзнагарод (уверсе); група супрацоўнікаў ўніверсітэта, ўзнагароджаных памятнымі медалямі (унізе).

Фота Г. МАРОЗАВА.

У ДАПАЎНЕННЕ

ДА НАДРУКАВАНАГА

ФРАНТАВЫМІ ДАРОГАМІ

Пасля таго, як мы надрукавалі невялікі артыкул пад назвай «Яшчэ не было загаду...», чытачы звярнуліся з просьбай расказаць аб далейшым удзеле дацэнта Т. І. Прытыцкай у барацьбе супроць фашысцкіх захопнікаў.

Выканаўшы адказныя даручэнні ЦК КПБ, Таццяна Іванаўна была накіравана ў дзеючую армію, яшчэ не раз праявіла мужнасць і гераізм. Затым, лейтэнант Т. І. Прытыцкая працавала памочнікам начальніка штаба польскіх партызан. За подзвігі ў Вялікай Айчыннай вайне яна ўзнагароджана ордэнам Чырвонай Зоркі, некалькімі медалямі, а польскі ўрад адзначыў яе баявымі заслугі Партызанскім Крыжам, а тансама ордэнам Адраджэння Польшчы.

ТЫХ ДЗЁН НЕ ЗАБЫЦЬ...

Я ніколі не забуду дзень 22 чэрвеня 1941 года, калі мірная праца нашага народа была перарвана нашэцём гітлераўскіх захопнікаў.

На абарону Айчыны падняліся ўсе савецкія людзі. Па ўсёй краіне гучалі неўміручыя словы песні: «Вставай, страна огромная...»

З гэтай песняй мне давялося ўдзельнічаць у баях на шасці франтах з першых дзён і да канца Вялікай Айчыннай вайны. Ніколі не забыць тысячы палаючых гарадоў і сёл, натоўпы бежанцаў на дарогах, разрывы мін, снарадаў, бомб і свежыя магільні. Ніколі не забыць баявых таварышаў, хто прынёс на алтар нашай вялікай перамогі самае дарагое—жыццё і застаўся ляжаць на палях бітвы.

На фронце я быў камандзірам інжынернага падраздзялення. У гады Вялікай Айчыннай вайны гэтыя падраздзяленні выконвалі мно-

га разнастайных і важных задач. Даводзілася пракладаць дарогі для бесперашкоднага руху войск, буда-

ваць масты і забяспечваць пераправы праз рэкі, наладжваць розныя ўкрыцці, ра-

біць праходы ў загароджаных ворага і г. д. Прыпамінаюцца і некаторыя эпізоды ў час баёў на 2-ім Прыбалтыйскім фронце.

З 22 снежня па 20 лютага 1944 года наша штурмавая інжынерна-сапёрная рота забяспечвала наступленне танкавай брыгады. У глыбіні абароны праціўніка нашы танкавыя падраздзяленні сустралялі з міннымі палямі, якія затрымлівалі рух наперад.

Нягледзячы на моцны мінамётны, артылерыйскі і кулямётны агонь, праходы былі зроблены, танкі пайшлі далей знішчаць ворага ў глыбіні яго абароны.

За ўзорнае выкананне баявых заданняў я быў ўзнагароджан ордэнам Айчыннай вайны II ступені.

У верасні 1944 года наша штурмавая інжынерна-сапёрная рота атрымала загад заняць раён абароны перад штурмам Дзвінска. Праціўнік спрабаваў прарвацца, але сапёры разам з агнямётчыкамі пры падтрымцы артылерый адбілі атакі ворага і на яго «плячах» разам з іншымі часцямі ўварваліся ў горад.

За выкананне гэтай задачы я атрымаў другую ўзнагароду — ордэн Чырвонай Зоркі.

Воіны Савецкай Арміі абаранялі сваю Радзіму мужна, умела, не шкадуючы сваіх сіл і жыцця. Таму іх подзвігі будуць вечна жыць у нашай памяці.

М. БОНДАР,
выкладчык.

На здымку М. Бондар. Фота першых дзён Айчыннай вайны.

ЁСЦЬ 25 РАЗРАДНІКАЎ

У мінулую нядзелю ва ўрачышчы Зялёны Луг былі праведзены спаборніцтвы гістарычнага факультэта па лыжным спорту. На старт выйшла 50 студэнтаў першых—трэціх курсаў. У залік для кожнага курса уваходзіла дзесяць вынікаў у мужчын і пяць — у жанчын.

Спаборніцтвы былі праведзены падрыхтоўні зборнай каманды факультэта перад першынствам ўніверсітэта, якое адбудзецца 3—4 сакавіка.

Мужчыны спаборнічалі на дыстанцыі 5 км, жанчыны—3 км. Першае месца ў мужчын выйграў член зборнай каманды БДУ, студэнт трэцяга курса Е. Казлоў, (вынік —19 мін. 44 сек.), другое — студэнт трэцяга курса, майстар спорта В. Сабанеў (21 мін. 13 сек.).

Сярод жанчын першае месца дасталася Л. Кашко, студэнтцы першага курса, якая прайшла дыстанцыю ў 3 км за 16.52.

У камандным заліку першае месца выйграў трэцякурснік.

У час спаборніцтваў было паказана 15 вынікаў, якія адпавядаюць II спартыўнаму разраду, і 10 вынікаў — III разраду.

НА ЗДЫМКУ: студэнты-гісторыкі на дыстанцыі.

Фота Сапунова, студэнта I курса гістфака.

Дэканат, партбюро, камітэт камсамола, прафбюро хімічнага факультэта з глыбокім жалем паведамляюць аб смерці дацэнта кафедры неарганічнай хіміі Абрама Самуілавіча Баркана і выказваюць глыбокае спачуванне сям'і і родным нябожчыка.

Кафедра неарганічнай хіміі смуткуе аб канчыне дацэнта кафедры Абрама Самуілавіча Баркана і выказвае глыбокае спачуванне сям'і, родным і блізім нябожчыка.

Кафедра гісторыі КПСС прыродазнаўчых факультэтаў выказвае глыбокае спачуванне супрацоўніку В. А. Баркану з выпадку напатакушага яго гора — смерці бацькі.

З выпадку смерці бацькі рэдакцыя газеты «Беларускі ўніверсітэт» выказвае глыбокае спачуванне загадчыку аддзела вучэбнай работы В. А. Баркану.

Калектыву бібліятэкі БДУ выказвае спачуванне супрацоўніцы бібліятэкі Лідзіі Іванаўне Зайцавай з выпадку напатакушага яе гора — смерці бацькі.

Адказны рэдактар М. І. ЮСЬКА.